

Jósika Géza

(Nagykálló, 1824. augusztus 23-Kolozsvár, 1888. július 24.)

Jósika Miklós és Kállay Erzsébet fia volt. Gyermekkorát Napkoron töltötte. Iskoláit Pesten és Kolozsvárott végezte, utána Marosvásárhelyen volt joggyakornok. 1848-ban közvitéznek állott be a Mátyás huszárokhoz. Erdélyben, Bem oldalán küzdötte végig az egész hadjáratot. Részt vett a piski csatában is, előbb főhadnagyi, majd századosi rangban.

A szabadságharc bukása után szülei akkor már elváltak anyai rokonainál, Napkoron tartózkodott, később azonban az egyik Jósika-birtokra, Branyicskára került. Ott gazdálkodott, de részt vett Hunyad megye közéletében is. Sokat utazott. Emigrációban élő apját is többször meglátogatta Brüsszelben, illetve Drezdában.

Az irodalom szeretete és művelése családi örökségként szállt rá. Költeményei főként a Regélő Pesti Divatlapban jelentek meg. A szabadságharcban szerzett élményeiről írt naplója történelmi forrásműként is értékes.

Ónálló művei:

Aki sohasem házasodik (színmű); Szerelem és házasság (regény, kéziratban).

Irodalom:

Vasárnapi Újság, 1888. 31. sz. (nekrológ).

/Katona Béla: Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája, II. Ajaktól Zsurkig Nyíregyháza : Jóna Múz. 1996./